

Programa

<i>Hodie Aperuit</i>	<i>Hildegard von Bingen (1098 – 1179)</i>
<i>Cantiga nº 209</i>	<i>Alfonso X (1221 – 1284)</i>
<i>Tiento en 2º Tono sobre la Letanía de la Virgen</i>	<i>Pablo Bruna (1611 – 1679)</i>
<i>Trio Sonata en Fa Mayor</i>	<i>G. Fr. Haendel (1685 – 1759)</i>
<i>Mov. De la Suite nº 4, BWV 1010</i>	<i>J. S. Bach (1685 – 1750)</i>
<i>Variaciones sobre "La ci darem la mano"</i>	<i>Saverio Mercadante (1795 – 1870)</i>
<i>Variaciones sobre "Non piu mesta"</i>	<i>Frederic Chopin (1810 – 1849)</i>
<i>Aria "D' onde lieta uci"</i>	<i>Giacomo Puccini (1858 – 1924)</i>
<i>Nocturno</i>	<i>Lili Boulanger (1893 – 1918)</i>
<i>Nana</i>	<i>Manuel de Falla (1876 – 1946)</i>
<i>Preludio en Do# menor, OP.3, Nº 2</i>	<i>Sergei Rachmaninov (1873 – 1943)</i>
<i>Florestán</i>	<i>Valentín Moldovan (1987)</i>

Catina Bibiloni, soprano

Francesc Crespi, flauta

Joan Fiol, violonchelo

Pere J. Fiol, guitarra

Valentín Moldovan, piano

Tomeu Mut, òrgano

Enrique Sánchez, Flauta

La malaltia com a estímul creatiu

**Recorregut històric de peces musicals que
han estat compostes sota el condicionament
de la malaltia del seu compositor**

05 desembre 2019

19.30 h

Can Balaguer

Malaltia: ¿condicionant, estímul o interferència creativa?

El llenguatge emprat per compositors i intèrprets com a causa o conseqüència de la seva salut és, en ocasions, la base de la seva producció i llegat musical, doncs és el seu propi sofriment moltes vegades el nucli on radica la força impulsora de creació, i fins i tot assumeixen la proximitat de la mort i el lirteig amb aquesta com si fossin un passaport a la glòria.

A **Hildegard von Bingen** i a **Alfons X** els uneix, a més, un instint divulgador. La líder monacal ho fa a través dels seus escrits literaris, musicals i científics, com per exemple les seves normes sobre la prevenció de transmissió de la tuberculosi; mentre que el monarca “Savi” ho fa mitjançant les Cantigas de Santa Maria, en les quals es descriuen no només malalties, sino també processos de sanació per intercessió divina.

La ceguera per infecció és el nexa comú entre **Pablo Bruna**, **G. Fr. Haendel** i **J. S. Bach**, així com l'instint de superació davant la discapacitat, com **Saverio Mercadante**, invident al fi de la seva vida i que va trobar inspiració en el Don Giovanni de W.A. Mozart. Aquest últim va ser víctima d'una salut molt precària, encara que això no li va privar de convertir-se en un dels creadors més prolífics de la història de la música malgrat la seva mort prematura; igual que va passar amb Fr. Chopin, que encara avui en dia la seva suposada tuberculosi és motiu de debat.

Aquesta malaltia és descrita musical i escènica per **G. Puccini** a la seva òpera Bohème, la qual ens mostra la imatge final d'una dona i la seva història fictícia que està entretejada de fets reals.

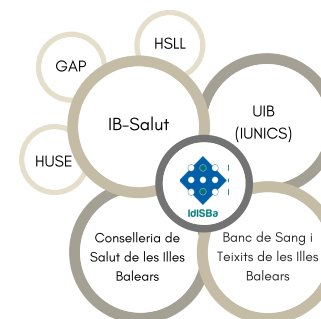
Lili Boulanger és un cas extraordinari de com una persona que es mor prematurament a causa de la malaltia de Crohn té la capacitat de compondre tant i tant bé en tant poc temps. Una pneumònia a la infància va perjudicar per a tota la vida el seu sistema immunitari, la qual cosa va condicionar de manera total tant el seu dia a dia com la essència de les seves obres.

Des d'un altre prisma, Nana ens fa imaginar un altre tipus d'infecció o contagi que va viure a la seva infància Manuel de Falla, traient la conclusió de que els diferents cants populars que la seva nodrissa va poder inocular-li per transmissió oral són aquests que estan presents pràcticament a tot el seu llegat musical.

Per a acabar, la maleïda i silenciosa malaltia anomenada depressió la trobem projectada en obres de **Sergei Rachmaninov**, com el preludi que escoltarem en mà de **Valentín Moldovan** que, com a intèrpret, és l'encarregat de transcriure el dolor imprès a la partitura i que, a més, ell mateix mostra el seu interior real com a creador de Florestan, peça inspirada en la suposada “demència” de Robert Schumann, produïda per una profunda i perpetua solitud crònica i degenerativa, la d'un ésser humà decebut i traït.

IdISBa

L'**Institut d'Investigació Sanitària Illes Balears (IdISBa)** es va crear el 23 de desembre de 2013, i està conformat per:

Les instal·lacions de l'IdISBa, situades en el recinte de l'Hospital Universitari Son Espases, comprenen més de 4.000 m2 destinats a recerca i docència.

L'Institut es va crear amb la finalitat de convertir-se en un Institut d'Investigació Sanitària acreditat per l'Institut de Salut Carlos III. Aquesta fita es va complir el dia 24 de gener de l'any 2019.

L'IdISBa ha identificat **7 àrees científiques** d'interès que engloben 52 grups de recerca i més de 700 investigadors de les diferents entitats constituents:

- Bioenginyeria i Cirurgia Experimental
- Epidemiologia Clínica i Salut Pública
- Malalties Infeccioses i Immunològiques
- Malalties Metabòliques i Nutrició
- Malalties Respiratòries i Cardiovasculars
- Neurociències
- Oncohematologia

L'existència de l'IdISBa situa a la comunitat autònoma de les Illes Balears en la primera línia de la recerca sanitària que es duu a terme en el nostre país.

L'Institut té l'objectiu d'apropar a la societat els resultats de la investigació que es du a terme a l'entorn de l'IdISBa.

Pretèn ser l'entitat integradora i potenciadora de la investigació i del coneixement científic en salut generats a les Illes Balears, i n'ha de facilitar la translació a la millora en la salut de la població.

És per això que promocionem l'excel·lència científica i de gestió, enfocant-se en la innovació en benefici de la salut pública i de la millora de la qualitat de vida. L'IdISBa té el compromís amb el compliment de les normes bioètiques nacionals i internacionals i amb el respecte a la seguretat i al medi ambient.